

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Brașovan Rodii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Brașovan Rodii xxxx, născut la xx xx xxxx, originar
xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.05.2018 – 18.05.2018;

Instanța de apel: 20.06.2018 – 05.06.2019;

Instanța de recurs: 05.03.2020 – 09.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 18 mai 2018, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Brașovan Rodii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Bubuci Alexandru privind repararea prejudiciului material și moral a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1 222,38 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Brașovan Rodii la data de 17 februarie 2018, aproximativ la ora 19:30, aflându-se în microbuzul de model „Mercedes Benz”, cu numărul de înmatriculare xxxx, de pe ruta Chișinău - Mîndîc, care circula

prin localitatea Ratuș, raionul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan grosolan ordinea publică, care presupune o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire socială și de inviolabilitate a persoanei, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând o obrăznicie deosebită, fără nici un motiv, intenționat se adresa cu cuvinte necenzurate către pasagerii microbuzului vizat, inclusiv față de șofer, iar la solicitarea șoferului Bubuci Alexandru de a se calma, Brașovan Darii a scos un pistol cu gaze de model xxxx și, efectuând mișcări de reânărcare, l-a îndreptat spre pasageri, amenințându-i că-i împușcă, însă fiind immobilizat de două persoane din interior, care au încercat să-i curme acțiunile huliganice, acesta a început să opună rezistență violentă persoanelor respective, amenințându-i că-i taie cu un cuțit pe care a încercat să-l scoată din husa ce se afla la el însă a fost immobilizat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Brașovan Rodii, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Chișca Maxim să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă neechitabilă.

A mai indicat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, în ședința de judecată a înaintat cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, sa căit sincer în cele comise, circumstanțe care ar permite aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Brașovan Rodii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în

acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familiară a acesteia.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Brașovan Rodii a declarat recurs, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În continuare, a invocat că, în lipsa circumstanțelor agravante, pedeapsa stabilită este prea aspră și nemotivată, or, potrivit prevederilor legale o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

La caz, Colegiul penal reține că, partea apărării indică drept temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivul invocat în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin aceasta se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către partea acuzării, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată.

Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, cât și de prevederile art.art.7, 61, 75, Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează

ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatului Brașovan Rodii a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Colegiul penal reține că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este neîntemeiată, doar faptul că inculpatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Brașovan Rodii a unei pedepse mai blânde.

Mai mult, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Colegiul penal constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din considerentele nominalizate, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de recurent

nu și-a găsit confirmare, ceea ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Brașovan Rodii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Brașovan Rodii xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 08 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac